

N:o 4.

Ank. till Riksd. Kansli den 29 Febr. 1884, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt förslag om stadgande af skyldighet för Riksbanken att efter visst pris inlösa guld i plants, som för bankens räkning aflemnas i Kongl. Myntverket.

Uti en inom Riksdagens Första Kammare väckt och till Banko-Utskottet hänvisad motion (N:o 32) har Herr *A. O. Wallenberg* — jemte förmälan att 1874 års Riksdag lemnade utan afseende ett utaf honom då afgifvet förslag om förpligtelse för Riksbanken att till ett pris af 2,480 kronor för ett kilogram fint guld, med afdrag af en fjerdedels procent i myntningskostnader, köpa guld i plants, som till Kongl. Myntverket för Riksbankens räkning aflemnades — hemställt att, då bankkomitén uti sitt nyligen afgifna betänkande till förändrad organisation af bankanstalterna i riket omfattat samma förslag och en likartad bestämmelse med omförmälda redan länge varit utan olägenhet gällande för Norges bank, Riksdagen måtte besluta och i bankoreglementet låta inflyta en så lydande föreskrift: »Guld i plants, som för Riksbankens räkning till Myntverket aflemnas, skall af Riksbanken inlösas med guldets värde i svenskt mynt, eller två tusen fyrahundra åttio kronor för ett kilogram fint guld, med afdrag af en fjerdedels procent i myntningskostnad, så ock, der smidbargöring och skedning ifrågakomma, af de därför stadgade afgifter; dock må fullmäktige i Riksbanken, när de så skäligen finna, befria säljaren från myntningskostnaden eller någon del deraf.»

I anledning af berörda, till yttrande af Banko-Utskottet hänvisade motion får Utskottet till en början upplysa, att det af motionären år 1874, eller året efter det nu gällande myntsystemets införande, väckta, ofvan omförmälda förslaget om förpligtelse för Riksbanken att till visst pris inköpa guld, som för Riksbankens räkning till Myntverket aflemnas, visserligen icke, på sätt motionären uppgifvit, blef af Riksdagen lemnadt

utan afseende, enär vid samma riksdag tvärtom, i enlighet med hvad bankofullmäktige, i ärendet hörde, jemväl erinrat, sådana stadganden, som de af motionären till införande i bankoreglementet nu föreslagna, sagda år intogos i § 10 mom. 4 af reglementet och sedermera städseder bibehållits.

Nyssnämnda paragraf och moment har i senaste bankoreglemente följande lydelse:

»Guld i plants, som till Kongl. Myntverket för Riksbankens räkning aflemnas, inlöses, enligt myntverkets bevis, med guldets värde i svenskt mynt, eller 2,480 kronor för ett kilogram fint guld, efter afdrag derifrån af en fjerdedels procent i myntningskostnad samt af de afgifter för smidbargöring och skedning, som kunna ifrågakomma; börande fullmäktige, så vidt på dem ankommer, tillse, att så stort förråd af mynt alltid förefinnes, att betalningen i allmänhet må kunna erläggas omedelbart efter det guldets aflemnats och dess värde i mynt blifvit behörigen styrkt.

På fullmäktige ankomme dock att, efter särskild pröfning för hvarje fall, när de finna sådant för banken fördelaktigt, befria säljare af guld från myntningskostnaden eller större eller mindre del deraf.

Och ega fullmäktige att, i afseende på mottagande af omyntadt guld vid afdelningskontoren, meddela de särskilda föreskrifter, fullmäktige anse behöfliga».

Då sålunda det af motionären föreslagna stadgande redan finnes, ehuru med något annan ordalydelse, i bankoreglementet meddeladt, samt de derutöfver, i afseende å tiden för gulddplantsarnes inlösen med myntadt guld, i samma reglemente gifna bestämmelser äro af nödig omtanke och försigtighet påkallade och i öfrigt icke synas Utskottet erfordra någon närmare utredning och granskning, med föranledande af motionärens förslag, som är nästan ordagrant lika lydande med det af bankkomitén i förevarande hänseende till intagande i banklagen afgifna och särskildt med hänsyn till den i sådan lag lämpliga ordställningen till någon olikhet med bankoreglementets nuvarande lydelse affattade förslaget, hvilket åter nu icke föreligger till behandling, föränlåtes Utskottet hemställa,

att ifrågavarande motion må lemnas utan afseende.

Stockholm den 29 Februari 1884.

På Banko-Utskottets vägnar:

G. S. Åkerhielm.